

Wrocław, dnia 22 maja 2024 r.

mgr Dorota Wieczorkowska
Uniwersytet Wrocławski
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Instytut Prawa Cywilnego
Zakład Prawa Gospodarczego i Handlowego

STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

PT. „STOSUNEK PRAWNY POMIĘDZY EMITENTEM I UPRAWNIONYM Z OBLIGACJI HYBRYDOWYCH W PRAWIE POLSKIM”

Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest dokonanie – z perspektywy nauk prawnych – kompleksowego opisu i przeprowadzenie szczegółowej analizy stosunków prawnych, jakie powstają w wyniku emisji poszczególnych typów obligacji hybrydowych pomiędzy emitentem a obligatariuszem w ujęciu prawa polskiego.

Praca składa się z pięciu części, z czego zasadniczy wywód został przeprowadzony w rozdziałach od drugiego do czwartego. Rozdział pierwszy ma charakter wprowadzający i służy wyjaśnieniu podstawowych pojęć związanych z problematyką pracy, w tym w szczególności zastosowanego w pracy terminu obligacja hybrydowa. W pracy przyjęto tezę, że mianem tym należy określać rodzaj dłużnego papieru wartościowego, który ze względu na szczególne ukształtowanie obowiązków emitenta, w szczególności ze względu na inkorporowane zobowiązanie emitenta do spełnienia określonego dodatkowego świadczenia niepieniężnego, upodabnia, co najmniej potencjalnie, sytuację prawną uprawnionego z obligacji, tj. obligatariusza, do sytuacji prawnej współnika (akcjonariusza) spółki-emitenta. Z tego względu uznano, że na gruncie obecnie obowiązującego prawa polskiego można wyróżnić sześć nazwanych typów obligacji hybrydowych, tj. obligacje zamienne, obligacje z prawem pierwszeństwa, obligacje partycypacyjne, obligacje podporządkowane, obligacje wieczyste oraz obligacje kapitałowe. Wykazano przy tym, że zasadniczo możliwe jest kreowanie nienazwanych typów obligacji hybrydowych, o ile nie prowadzi ono do obejścia prawa.

Kolejne rozdziały poświęcono poszczególnym elementom stosunku prawnego wynikającego z obligacji hybrydowej. W rozdziale drugim omówiono zatem podmioty uczestniczące w stosunku prawnym obligacji oraz zasady dokonywania zmian podmiotowych w tym stosunku. Z uwagi na temat pracy, w rozdziale tym szczegółowo omówiono przede wszystkim problematykę zdolności emisyjnej poszczególnych typów obligacji hybrydowych.

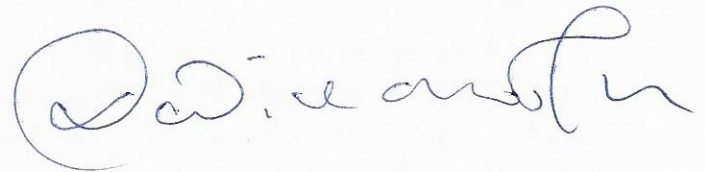
Rozdział trzeci poświęcono zagadnieniu treści oraz przedmiotu stosunku prawnego obligacji hybrydowej. Obejmuje on przede wszystkim analizę norm określających wzorzec

powinnego zachowania stron tego stosunku. Szczególna uwaga została w tym rozdziale poświęcona świadczeniu emitenta obligacji hybrydowych – zarówno w zakresie świadczeń pieniężnych jak i niepieniężnych. Oprócz tego w rozdziale tym omówiono inkorporowane w obligacji hybrydowej uprawnienia obligatariusza, w szczególności zaś przysługującą mu opcję konwersji obligacji zamiennej na akcję. Ponadto rozdział ten uzupełniono o rozważania dotyczące zasad zmiany przedmiotu i treści stosunku prawnego wynikającego z obligacji hybrydowej, obejmujące w szczególności metody zmiany treści tego stosunku prawnego oraz zakres dopuszczalnych zmian.

Czwarty rozdział zawiera analizę norm prawnych pod kątem możliwości emisji nienazwanych typów obligacji hybrydowych. W rozdziale tym omówiono ogólne zasady dotyczące granic swobody kreowania pozanormatywnych typów obligacji oraz przeprowadzono ocenę możliwości emitowania, na gruncie prawa polskiego, niektórych typów obligacji hybrydowych popularnych na rynkach zagranicznych, tj. w szczególności odwróconych obligacji zamiennych, obligacji przymusowo zamiennych, obligacji wymiennych oraz obligacji zamiennych na udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

Ostatnia część pracy stanowi podsumowanie rozważań zawartych we wcześniejszych rozdziałach.

Praca uwzględnia stan prawny na dzień 30 kwietnia 2024 roku.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'D. J. ...' with a large circular flourish at the beginning.